



Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej **KOMUNIKAT PRASOWY nr 101/16**

Luksemburg, 19 września 2016 r.

Uroczyste posiedzenie Trybunału Sprawiedliwości

Objęcie urzędu przez nowych członków Trybunału Sprawiedliwości i Sądu Unii Europejskiej

Decyzją z dnia 7 września 2016 r. przedstawiciele rządów państw członkowskich mianowali rzecznikiem generalnym Trybunału Sprawiedliwości Evgenia Tancheva, na okres od dnia 19 września 2016 r. do 6 października 2021 r.

W ramach częściowego odnowienia składu Sądu, w drodze decyzji z dnia 23 marca 2016 r. i 7 września 2016 r., przedstawiciele rządów państw członkowskich Unii Europejskiej mianowali sędziami Sądu: Ricarda da Silve Passosa, Paula Nihoula, Barnę Berke, Ulfa Christophe'a Öberga, Octavię Spineanu-Matei i Krystynę Kowalik-Bańczyk, na okres od dnia 19 września 2016 r. do dnia 31 sierpnia 2022 r.

W związku z reformą struktury sądowniczej Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, decyzją z dnia 7 września 2016 r. przedstawiciele rządów państw członkowskich mianowali sędziami Sądu: Ezia Perilla, Jana Passera i Alexandra Kornezova na okres od dnia 19 września 2016 r. do dnia 31 sierpnia 2019 r., a René Barentsa, Jespera Svenningsena i Marię José Costeirę - na okres od dnia 19 września 2016 r. do dnia 31 sierpnia 2022 r.

W drodze decyzji z dnia 16 września 2015 r., 23 marca 2016 r. i 24 maja 2016 r. przedłużono kadencje Marca Jaegera, Heikkiego Kanninena, Savvasa Papasavvasa, Stena Frimodta Nielsena, Marca van der Woude, Dimitrios Gratsiasa, Juraja Schwarcza, Viktora Kreuschitza i Lauriego Madise do dnia 31 sierpnia 2022 r.

W dniu dzisiejszym odbędzie się uroczyste posiedzenie Trybunału Sprawiedliwości z okazji złożenia ślubowania przez nowego rzecznika generalnego i nowych sędziów obejmujących urząd.

Uroczystość będzie transmitowana na żywo od godz. 18.00 na stronie:
<http://c.connectedviews.com/cdi>

Curricula vitae nowych członków

Evgeni Tanchev

urodzony w 1952 r.; studia prawnicze na uniwersytecie Świętego Klemensa Ochrydzkiego w Sofii (1975); doktor prawa (1979); wykładowca (1977–1984), docent (1984–1990), następnie profesor uniwersytetu Świętego Klemensa Ochrydzkiego w Sofii (1990–2013); dziekan wydziału prawa uniwersytetu Świętego Klemensa Ochrydzkiego w Sofii (1988–1991); członek rady legislacyjnej przy bułgarskim zgromadzeniu narodowym (1995–1997); kierownik katedry Jeana Monneta w Nowym Uniwersytecie Bułgarskim (2002–2005); prezes rady prawnej przy prezydencie Bułgarii (2002–2003); sędzia (2003–2009), następnie prezes (2009–2012) bułgarskiego trybunału konstytucyjnego; kierownik katedry prawa konstytucyjnego na wydziale prawa uniwersytetu Świętego Klemensa Ochrydzkiego w Sofii (2013–2016); członek (2006–2016)

i wiceprzewodniczący Komisji Weneckiej Rady Europy (2013–2015); członek rady konstytucyjnej przy rzeczniku praw obywatelskich Bułgarii (2015–2016); redaktor szeregu czasopism prawnych; autor licznych publikacji prawnych; rzecznik generalny Trybunału Sprawiedliwości od dnia 19 września 2016 r.

Ezio Perillo

urodzony w 1950 r.; doktor prawa i członek izby adwokackiej w Padwie; asystent a następnie samodzielny pracownik naukowy w dziedzinie prawa cywilnego i porównawczego na wydziale prawa uniwersytetu w Padwie (1977–1982); wykładowca prawa wspólnotowego w Kolegium Europejskim w Parmie (1990–1998) oraz na wydziałach prawa uniwersytetu w Padwie (1985–1987), w Macerata (1991–1994), w Neapolu (1995) i na uniwersytecie w Mediolanie (2000–2001); członek komitetu naukowego „Master in European integration” na uniwersytecie w Padwie; urzędnik w Trybunale Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, dyrekcja biblioteki, badań i dokumentacji (1982–1984); referendarz w Trybunale Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w gabinecie rzecznika generalnego G.F. Manciniego (1984–1988); radca prawny sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego, Enrico Vinci (1988–1993); kierownik wydziału służby prawnej Parlamentu Europejskiego (1995–1999); dyrektor do spraw legislacyjnych i koncyliacji, stosunków z innymi instytucjami oraz parlamentami krajowymi Parlamentu Europejskiego (1999–2004); dyrektor do spraw stosunków zewnętrznych Parlamentu Europejskiego (2004–2006); dyrektor do spraw legislacyjnych w strukturach służby prawnej Parlamentu Europejskiego (2006–2011); autor licznych publikacji z dziedziny włoskiego prawa cywilnego oraz prawa Unii Europejskiej; sędzia Sądu do Spraw Służby Publicznej od dnia 6 października 2011 r. do 31 sierpnia 2016 r.; sędzia Sądu od dnia 19 września 2016 r.

René Barents

urodzony w 1951 r.; licencjat z prawa, licencjat nadzwyczajny z ekonomii (uniwersytet Erazma w Rotterdamie, 1973); doktor nauk prawnych (uniwersytet w Utrechcie, 1981); pracownik naukowy w dziedzinie prawa europejskiego i międzynarodowego prawa gospodarczego (1973–1974); docent prawa europejskiego i prawa gospodarczego w Instytucie Europa na uniwersytecie w Utrechcie (1974–1979) i na uniwersytecie w Lejdzie (1979–1981); referendarz w Trybunale Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich (1981–1986), kierownik wydziału praw regulaminowych w Trybunale Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich (1986–1987); członek służby prawnej w Komisji Wspólnot Europejskich (1987–1991); referendarz w Trybunale Sprawiedliwości (1991–2000); kierownik wydziału (2000–2009), następnie dyrektor Dyrekcji Badań i Dokumentacji Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (2009–2011); profesor (1988–2003) i profesor honorowy (od 2003 r.) prawa europejskiego na uniwersytecie w Maastricht; doradca w sądzie apelacyjnym w 's-Hertogenbosch (1993–2011); członek Królewskiej Akademii Nauk w Niderlandach (od 1993 r.); liczne publikacje z dziedziny prawa europejskiego; sędzia Sądu do Spraw Służby Publicznej od 6 października 2011 r. do 31 sierpnia 2016 roku; sędzia Sądu od dnia 19 września 2016 r.

Ricardo da Silva Passos

urodzony w 1953 r.; studia prawnicze na uniwersytecie klasycznym w Lizbonie (1975); studia podyplomowe (diplôme d'études approfondies) na uniwersytecie w Strasburgu (1978); Master of Laws na uniwersytecie Harvarda (1984); zastępca prokuratora republiki w sądzie pierwszej instancji w Cascais (1975–1976); prawnik w sekretariacie Europejskiej Komisji Praw Człowieka (1978–1986); referendarz w Trybunale Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich (1986–1987); kierownik wydziału w sekretariacie komisji prawnej i praw obywateli Parlamentu Europejskiego (1988–1999); członek sekretariatu Konwentu w Sprawie Przyszłości Europy (2002–2003); kierownik wydziału w służbie prawnej Parlamentu Europejskiego (1999–2010); dyrektor do spraw instytucjonalnych i parlamentarnych w służbie prawnej Parlamentu Europejskiego (2010–2016); sędzia Sądu od dnia 19 września 2016 r.

Paul Nihoul

urodzony w 1963 r.; studia prawnicze na uniwersytecie katolickim w Louvain (1988); Master of Laws na uniwersytecie Harvarda (1989); doktor prawa (1998); referendarz w Trybunale Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich (1991–1995); pracownik naukowy na uniwersytecie katolickim w Louvain (1995–1999); profesor na uniwersytecie w Groningen (1999–2001), następnie na uniwersytecie katolickim w Louvain (2001–2016); profesor zaproszony na wielu uniwersytetach, w szczególności na uniwersytecie Paris-Dauphine (2013–2016); prezes Academic Society for Competition Law (2013–2016); redaktor naczelny szeregu czasopism prawniczych; sędzia Sądu od dnia 19 września 2016 r.

Barna Berke

urodzony w 1966 r.; studia prawnicze na uniwersytecie Loránda Eötvösa w Budapeszcie (1990); Master of Laws na uniwersytecie w Sztokholmie (1995); adwokat w palestrze w Budapeszcie; doradca prawny przy parlamencie węgierskim w procesie akcesyjnym Węgier do Unii Europejskiej (1994–1996 et 2002–2004); referendarz w gabinecie prezesa węgierskiego trybunału konstytucyjnego (1997–2000); wiceprezes urzędu konkurencji, następnie prezes rady konkurencji (2000–2002); arbiter w stałym trybunale arbitrażowym rynków finansowych i kapitałowych (2008–2014); wykładowca (1990–1994); docent (1995–1999), następnie docent nadzwyczajny (2003–2016) na uniwersytecie Loránda Eötvösa w Budapeszcie; sekretarz stanu do spraw europejskiej i międzynarodowej współpracy sądowniczej w ministerstwie sprawiedliwości (2014–2016); sędzia Sądu od dnia 19 września 2016 r.

Jesper Svenningsen

urodzony w 1966 r.; studia prawnicze (Candidatus juris), uniwersytet w Aarhus (1989); aplikant adwokacki przy doradcy prawnym rządu duńskiego (1989–1991); referendarz w Trybunale Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w gabinecie rzecznika generalnego C. Gulmanna (1991–1993); adwokat wpisany na listę adwokatów w Danii (1993); adwokat przy doradcy prawnym rządu duńskiego (1993–1995); wykładowca prawa europejskiego na uniwersytecie w Kopenhadze; docent w luksemburskiej antenie Europejskiego Instytutu Administracji Publicznej (EIAP) (1995–1997), adwokat wpisany na listę adwokatów w Brukseli (1997), docent a następnie sprawujący funkcję dyrektora EIAP, Luksemburg (1997–1999); administrator w służbie prawnej Urzędu Nadzoru Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu EFTA (1999–2000); urzędnik w Trybunale Sprawiedliwości (2000–2013); referendarz w Trybunale Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w gabinecie sędziego C. Gulmanna (2003–2006), a następnie w gabinecie sędziego L. Baya Larsena (2006–2013); sędzia Sądu do spraw Służby Publicznej od 07 października 2013 do 31 sierpnia 2016; sędzia Sądu od dnia 19 września 2016 r.

Ulf Christophe Öberg

urodzony w 1966 r.; studia prawnicze na uniwersytecie w Sztokholmie (1991); studia w zakresie tłumaczenia prawniczego francusko-angielskiego na uniwersytecie Paris II, Panthéon-Assas (1991); wyższe studia specjalistyczne na uniwersytecie Paris I, Panthéon-Sorbonne (1992); studia w instytucie nauk politycznych w Paryżu (1993); pracownik naukowy szwedzkiej krajowej agencji badań nad bezpieczeństwem (1992 i 1994); udział w programie kształcenia urzędników szwedzkich (1993–1994); doradca prawny do spraw europejskich w ministerstwie spraw zagranicznych (1994–1995); referendarz w Trybunale Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich (1995–2000); wykładowca na uniwersytecie w Sztokholmie (2000–2016); prawnik (2001–2006), następnie adwokat (2006–2016); sędzia Sądu od dnia 19 września 2016 r.

Octavia Spineanu-Matei

urodzona w 1967 r.; licencjackie studia prawnicze na uniwersytecie Alexandru Ioan Cuza w Iasi (1990); doktor prawa (1999); sędzia sądu sektora 4 w Bukareszcie (1991–1996); sędzia (1996–1999) i prezes wydziału (1997–1999) w sądzie w Bukareszcie; sędzia (1999–2005) i prezes wydziału (1999–2003) sądu apelacyjnego w Bukareszcie; członek rozszerzonej izby odwoławczej Europejskiego Urzędu Patentowego (2006–2016); twórca, a następnie dyrektor krajowego instytutu sądownictwa (2011–2016); sędzia najwyższego sądu kasacyjnego i sprawiedliwości Rumunii (2006–2016); członek rady naukowej krajowego instytutu sądownictwa i zarządu krajowej szkoły sekretarzy sądowych (2011–2016); członek zarządu szkoły doktoranckiej uniwersytetu w Bukareszcie (2012–2016); sędzia Sądu od dnia 19 września 2016 r.

Maria José Costeira

urodzona w 1967 r.; studia prawnicze na uniwersytecie w Coimbrze (1991); studia podyplomowe z prawa własności intelektualnej na uniwersytecie w Lizbonie (2001); aplikacja adwokacka (1991–1992); referendarz sądowy (1992–1995); sędzia sądów pierwszej instancji (1995–1997); sędzia sądu gospodarczego w Lizbonie (1999–2016); sędzia sądu apelacyjnego w Coimbrze (2016); nauczyciel prawa w szeregu portugalskich uniwersytetów i w krajowej szkole sądownictwa; sekretarz generalny (2012–2015) następnie przewodniczący (2015–2016) stowarzyszenia sędziów portugalskich; sędzia Sądu od dnia 19 września 2016 r.

Jan M. Passer

urodzony w 1974 r.; studia prawnicze na Uniwersytecie Karola w Pradze (1997) Master of Laws na uniwersytecie w Sztokholmie (2000); doktor prawa (2007); wykładowca prawa Unii Europejskiej na Uniwersytecie Karola w Pradze (2001–2003) i akademii sprawiedliwości Republiki Czeskiej (2001–2016); referendarz sądowy w sądzie dla miasta Pragi (1997–2001); sędzia w sądzie okręgowym Praga 2 (2001–2005); sędzia naczelnego sądu administracyjnego Republiki Czeskiej (2005–2016); wykładowca na wydziale prawa uniwersytetu Masaryka w Brnie (2006–2016) i uniwersytetu Palackiego w Ołomuńcu (2014–2016); współpracownik prawny w ministerstwie sprawiedliwości (2010–2016); sędzia Sądu od dnia 19 września 2016 r.

Krystyna Kowalik-Bańczyk

urodzona w 1976 r.; studia prawnicze na uniwersytecie w Gdańsku (1999); studia podyplomowe (diplôme d'études approfondies) na Uniwersytecie Nauk Społecznych w Tuluzie (2000); Master of Laws w dziedzinie prawa Kolegium Europejskiego (2002); doktor prawa (2004); wykładowca prawa Unii Europejskiej na Politechnice Gdańskiej (2010–2016); docent (2006–2014), następnie profesor nadzwyczajny (2014–2016) w Instytucie Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk; współwydawca i autor publikacji szeregu czasopism prawniczych; autorka licznych publikacji; sędzia Sądu od dnia 19 września 2016 r.

Alexander Kornezov

urodzony w 1978 r.; ukończył studia prawnicze na uniwersytecie Świętego Klemensa Ochrydzkiego w Sofii (2002) i uzyskał dyplom LL.M prawa europejskiego w Kolegium Europejskim w Brugii (2004); doktor prawa (2008); członek palestry (avocat au barreau) w Brukseli (2004–2006); docent prawa procesowego Unii Europejskiej na sofijskich uniwersytetach Gospodarki Krajowej i Międzynarodowej (2008–2012) oraz Świętego Klemensa Ochrydzkiego (2010–2013); profesor nadzwyczajny prawa europejskiego i międzynarodowego prawa prywatnego w Bułgarskiej Akademii Nauk (od 2014 r.); wykładowca wizytujący na uniwersytecie w Cambridge i na Katholieke Universiteit Leuven; referendarz w Trybunale Sprawiedliwości Unii Europejskiej (2007–2016); założyciel i członek zarządu bułgarskiego towarzystwa prawa europejskiego; kierownik redakcyjny

poświęconego prawu europejskiemu czasopisma Evropeiski praven pregled; autor szeregu publikacji z dziedziny prawa europejskiego; od 13 kwietnia do 31 sierpnia 2016 roku sędzia Sądu do spraw Służby Publicznej; sędzia Sądu od dnia 19 września 2016 r.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793